

Obsah článků francouzských a německých.

Megalos A. Caloyanni, soudce »ad hoc« za Řecko u Stálého soudního dvora mezinárodní spravedlnosti a profesor Akademie mezinárodního práva v Haagu: **Londýnské konvence a mezinárodní trestní soudnictví.**

Zásada, že kolektivity nepodléhají trestním sankcím, byla prolomena oddílem VII. mírové smlouvy versailleské, která stanoví trestní sankce proti vinníkům na válce a na porušení mezinárodní morálky. Ve Společnosti národů a různých mezinárodních institucích bylo pak jednáno o organizaci soudu mezinárodní trestní spravedlnosti, avšak dosud bez praktického výsledku. Konvence o definici útočnicka, podepsané v Londýně 3. července 1938, mají veliký význam, i když se omezují jen na některé státy. Definice útočnicka stala se tu součástí pozitivního mezinárodního práva. Tím byla prokázána veliká služba míru i mezinárodní spravedlnosti, stává se však tím naléhavější organizace mezinárodního trestního soudnictví, které by vyřklo v konkrétním případě, kdo je útočníkem a uložilo sankce trestní a civilní. Bylo by snad možno, aby aspoň některé státy se otázkou vážně zabývaly k dobru všeho lidstva. Snad by bylo lze rozšířiti o trestní pravomoc jurisdikci Stálého soudního dvora mezinárodní spravedlnosti v Haagu, jež se tak skvěle osvědčil. »Pravý klid a proto ani pravý mír nebudou vládnouti ve světě dříve, než národy a jejich vládcí přijmou v mezinárodním trestním soudnictví to, co přijali ve svém trestním soudnictví národním.«

Th. Givanovitch, univ. prof. v Bělehradě: **Čsl. osnova trest. zák. s hlediska tripartice (personalismu).**

Tripartice (trichotomie, personalism) staví v systému trestního práva zločince vedle trestného činu a sankce. V tomto smyslu jsou vypracovány četné novější osnovy a zákoníky trestní. Naproti tomu čsl. osnova z r. 1926, ač jest na výši moderní vědy, neodpovídá tripartiční nauce, i když činí k ní některé náběhy. Stanovisko čsl. osnovy, tripartici nepřejímá, jeví se nejen v její dílci, ale zejména v oddělení II. druhé hlavy, která v sobě zahrnuje nejen předpisy, týkající se zločince, ale i takové, které se vztahují k trestnému činu. Hlava II. neměla by býti nadepsána »trestné činy«, nýbrž »trestný čin a zločinec«.

J. A. R o u x, generální tajemník Mezinárodní společnosti pro právo trestní, rada nejvyššího soudu v Paříži, dříve univ. prof. ve Štrasburku: **Trestní systém přípravné osnovy trestního zákoníka francouzského.**

Kdo by vytýkal této osnově, že nerozřešila otázku trestu smrti a koloniálních trestů, zapomínal by, že trestní zákon má úkoly především praktické a že stačí, je-li tu dána v zákoně možnost, aby práce přestala obou právě uvedených opatření uživateli, budou-li pro to podmínky, zejména bude-li pro to mluvit veřejné mínění. Rovněž neprávem bývá osnově vytýkáno, že chtěla být příliš originální a velmi málo přihlížela k novým kodifikačním cizím. Využila výsledků moderní vězeňské nauky, odstranila veřejnost výkonu trestu smrti, zrušila trest vypovězení a přeměnila relegaci na dočasné zabezpečovací opatření. Osnova podrobila pronikavé revizi systém trestů na svobodě. Nepřijala sice princip paralelních trestů, usiluje však alespoň o přísné odloučení těch, kdo porušili zákon neúmyslně, od ostatních zločinců. Výkon trestu má být prochnut myšlenkou individualise a progresu. Třeba přihlížeti k dřívějšímu životu vězně, zmírniti výkon trestu v posledním stadiu a připravovati vězně k životu na svobodě. Osnova francouzská nebyla inspirována dogmatismem a touhou po originalitě, ale realismem, zdravým smyslem a úsilím o skutečný pokrok.

M. S u b o t i č, prezident nejvyššího soudu v Bělehradě: **Nové trestní a vězeňské zákonodárství v Jugoslavii.**

Reformami provedenými v letech 1929 a 1930 bylo v Jugoslavii trestní zákonodárství sjednoceno. Stalo se tak trestním zákonem, trestním řádem a zákonem o výkonu trestů na svobodě z r. 1929, jakož i nařízeními z roku 1930 o výkonu zabezpečovacích opatření, o zakládání a činnosti státních ústavů pro výchovu a nápravu dětí a nedospělců, o výchově a nápravě osob nezletilých, odsouzených k trestu na svobodě. Těmito opatřeními byla zajištěna ochrana statků a zájmů individuálních i státních na zcela různém základě, než činilo staré zákonodárství.

Julian T e o d o r e s c u, univ. prof. v Bukurešti: **Zvláštní zápro mladistvé zločince.**

Autor klade si otázku, je-li vhodné soustřediti celé trestní právo do jediného zákoníka či spíše vypracovati zvláštní zákony o trestných činech tiskových, o mladistvých zločincích a pod. Vyslovuje se pro zvláštní trestní zákoník pro mladistvé zločince, neboť trestní soudnictví osob mladistvých se podstatně liší od trestního soudnictví dospělých. Z toho plyne potřeba specialisace soudců mládeže, zvláštní způsob výkonu výchovných opatření

na osobách mladistvých. Trvání těchto opatření mělo by býti omezeno jich potřebou, nikoli časovou výměrou, uvedenou v rozsudku. Též trestní řízení proti mladistvým mělo by býti odchylně upraveno.

Pro zvláštní zákoník pro mladistvé zločince rozhodl se i československý zákonodárce zákonem č. 48 z r. 1931.

H. v. Weber, univ. prof. v Jeně: Zákaz výkonu živnosti a povolání jako prostředek kriminální politiky.

Zákaz výkonu živnosti a povolání těší se proti dobám dřívějším živé pozornosti moderního trestního zákonodárce. Může býti podle svého účelu trestem i zabezpečovacím opatřením. Jako trest náleží mezi tresty na majetku. Má význam jen jako zvláštní trest za určité delikty. Je jeho předností, že je tu úzká souvislost mezi uloženým zlem a činem. Jeho vadou je nepatrná možnost odstupňování a obtíže při výkonu. Při zákazu osobní činnosti musí býti přesně vymezen rozsah zákazu. Kde je předmětem zákazu konkrétní provoz, je tím dostatečně určen rozsah zákazu, třeba však uvážití důsledky uzavření provozu pro nezúčastněné třetí osoby. Podstatně různou úpravu předpokládá arci zákaz výkonu živnosti a povolání jako zabezpečovací opatření jak co do podmínek, tak co do výkonu. Zabezpečovací opatření nesmí trvati déle, ani sahati dále, než toho vyžaduje jeho účel. Mělo by býti — jako podle čl. osnovy — ukládáno soudem. Zákaz výkonu živnosti a povolání jako trest i jako zabezpečovací opatření může konati výtečné služby zejména v trestním právu hospodářském, přihlíží-li se náležitě k individuálním různostem poměrů, do nichž má opatření to zasáhnouti.